

ב"ל (באר-שבע) 45241-03-11 - אילנית עידאן נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 45241-03-11 - אילנית עידאן נ' המוסד לביטוח לאומי מבחן עבודה באר-שבע
ב"ל (באר-שבע) 45241-03-11

イルנית עידאן

ע"י ב"כ עו"ד גל אביהוד

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד הילה גולן יוניסיאן

בית דין אזרוי לעבודה בבאר-שבע

[03.01.2013]

כב' השופטת יעל אנגלברג שהם נציג ציבור מעובדים - מר שמעון לוי

פסק דין

התובעת עתרה לבית הדין בתביעה להכיר בפגיעה בראשה כ"פגיעה בעבודה" בעילת המיקרוטראומה כאמור בפרק ה' חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.

רקע עובדתי

1. התובעת הגישה לנتابע תביעה להכיר בנפילה שאירעה לה ביום 2.5.10 (להלן - "הנפילה" או "האירוע") כ"פגיעה בעבודה". תביעתה נדחתה בגיןוק ש"לא נמצא כי האירוע הנטען על ذר... גרם לך לנזק פיזיולוגי/גופני ולאי כשור לעובודה. על כן לא אירעה לך תאונה בעובדה...". בעקבות זאת פנתה התובעת לבית הדין.

2. ביום 22.3.12, לאחר שמייעת ראיות הצדדים, נקבע כי התובעת לא קיבלה מכח ישירה בראשה, אולם -

"משאן מחלוקת בגין עצם הנפילה ומשאן מחלוקת כי התובעת החילקה לאחר ובלמה את נפילתה בעזרת יד ימין, בשל סמיכות הזמן ממועד הנפילה עד להתדרדות מצבה הרפואי, אנו סבורים כי יש מקום להעביר את עניינה למומחה רפואי אשר יקבע האם בעצם הנפילה ביצעה התובעת תנועה של 'צליפת שוט' אשר יכולה הייתה לגרום לפגיעה של התובעת".

3. בבקשת רשות ערעור שהוגשה על החלטה זו נדחתה מנימוקים אלה -

"לא מצאתי מקום להתרבות... מקום שהוכח כי המשיבה אכן נפלה בעבודתה, ובחדר המיין היא התלוננה על כאבי ראש, צוואר, ואירועים חוזרים של טשטוש ראייה בעין שמאל. גם אם אין במסמכים הרפואיים אבחנה של 'צליפת שוט', הרי שבהחלטה בית הדין האזרחי על מנת המומחה מיום 22.3.12 מצוין אופי הנפילה כפי שהיא, ומזכיר כי המשיבה טוענת כי יתרה הנפילה נזرك ראהה בתנועה של צליפת שוט, והדבר אינו מציין כעובדה. כן יודגש כי חווות דעת המומחה תינתן גם על פי המסמכים הרפואיים כפי שיוצגו בפניו, ובכל מקרהברי כי אין מדובר בסוף פסוק בתובענה, ובפניו ב"כ המוסד לביטוח לאומי פתוחה האפשרות לבקש להפנזה למומחה שאלות הבהרה כל שיידרש, או לערער בסופו של ההליך. בשלב זה, לא שוכנעתי כי קיימת הצדקה להתרבות של ערכתה הערעור בחילתת בית הדין האזרחי". ([בר"ע 12-2229-04-15.4.12; החלטה מיום 22.3.12](#); כב' השופט וירט לבנה; הדגשה של י.א.ש.).

4. המשכת העובדתית פורטה בהחלטת בניים מיום 22.3.12 ועל פיה -

א. התובעת לידת 1971.

ב. ביום 2.5.10 החליקה התובעת לאחר כשבידה סחורה, התובעת ניסתה לבלים את נפילתה בעוזרת ידה הימנית ונחבלה ביד וגבג.

ג. לטענת התובעת, יתכן וטור כדי הנפילה נזרך ראהה בתנועה של "צליפת שוט".

ד. התובעת לא חשה בטוב בสมור לאחר הנפילה ובמשך מס' ימים הלק והתרדר מצבה עד כי ביום 10 פונתה לביה"ח שם אובחנה כסובלת מדיסקציה, היא אושפזה ל-8 ימים ובמהלך קיבלה טיפול רפואי.

ה. מצבה של התובעת הוא ממופרט במסמכים הרפואיים.

5. כמומחה-יועץ רפואי מטעם בית הדין מונה ד"ר יונתן גריינפלד (להלן - "המומחה") והוא נתקUSH להסביר על השאלות המקובלות באשר לקיומו או העדרו של קשר סיבתי רפואי בין האירוע לבין מצבה הרפואי של התובעת בראשה. כך נשאל והסביר המומחה בחוות דעתו -

"ש. מה היא המחלת ממנה סובלת התובעת בראשה?

ת. כפי שנקבע בכתב השחרור מן האשפוז במחלקה הננוירולוגית בביה"ח סורוקה, התובעת סבלה מ-*Dissection of Left Internal Carotid Artery* שאובחנה ב-16.5.10 על רקע זה סבלה מאירועים חוזרים של ליקוי בראייה בעין שמאל המוכרים כ-*x-Fugax Amaurosis* בחווות הדעת של ד"ר פרץ מתואר גם ליקוי תחושתי בפלג הגוף הימני, כולל פנים, אך בהעדר תיעוד נוספים או סימוכין בבדיקות עוזר אני דין בליקוי התחושתי.

ש. האם קיים קשר סיבתי- רפואי בין הנפילה ביום 2.5.10 לבין מחלותיה הנ"ל?

ת. קיים קשר סיבתי רפואי ברור בין נפילה כמו זאת המתוארת ביום 2.5.10 והתרחשויות של דיסקציה בעורק הקרטיטים על התסמינים הנלוויים.

ש. האם הייתה כאן פגעה JURY? ת. בהסתמך על התיאור של העדה ופנויותה של הגברת עידן התשובה היא חיובית - כן הייתה פגעה עצאת. ש. האם הפגיעה גרמה נזק? ת. בהסתמך על התיאור של העדה, פנויותה של הגברת עידן והמהלך הרפואי בהמשך, התשובה היא חיובית - הפגיעה גרמה לנזק.

ש. האם גרמה פגעה זו להופעת המחלת ממנה סובלת התובעת? ת. כן. ההסבר הסביר ביותר להתרחשות של דיסקציה של עורק הקרטיס הפנימי אצל אישה בת 38 פחות משבע שנים. לאחר נפילה עם חבלת ראש הוא החבלה עצמה. העדר של גורמים או אירועים נוספים יכולם לעורר תחליה דיסקציה זה אף מחזקם טענה זאת. הפגיעה של Fugax AmaurosisABA באוטו הצד של הנגע בклיל הדם היה בטוי טיפול לדיסקציה בעורק הקרטיס הפנימי. מאידך, תופעה זאת של Fugax AmaurosisABA נדירה בהקשרים אחרים, ובפרט אצל אישה צעירה ללא ריבוי גורמי סיכון ואיסකולרים. ש. האם יכולה תנוחת 'צליפת שוט' לגרום למצבה של התובעת? ת. פגעה במנגנון 'צליפת שוט' יכולה לגרום למצבה של התובעת. ש. האם סמיכות הזמן שבין הנפילה לבין התדרדרות מצב התובעת יש בה כדי לטעון או כדי לשול קיומו של קשר סיבתי בין אירוע הנפילה לאירוע המוחי? ת. סמיכות הזמן בין הנפילה וההתדרדרות מצב התובעת יש בה כדי לטעון בקיומו של קשר בין אירוע הנפילה לתסמינים הנוירולוגיים שתוארו זמן קצר לאחר מכן.

ש. במידה שהמצב הקיים נגרם גם בגין תחליה תחולואטי וגם בגין פגעה כאמור, האם ניתן לומר, כי השפעת הנפילה על הליקוי הינה פחותה הרבה מהשפעת גורמים אחרים (כגון: מצב בריאות בסיסי, גיל וכו')? ת. אין כל רמז במצב תחולואטי מעבר לנפילה, אשר יכול להוות גורם להסתמנות הדיסקציה.

לסיכום: קיימם קשור ברור בין חבלת ראש במנגנון המשוער והתקפתות של דיסקציה עורק תידמה (קרטוס) על הנזקים הנלוויים לתחליה זה. הדיון במקורה הנדון קם ונופל על עצם ההתרחשות של הנפילה והפגיעה הנלוויות. בירור היסטוריה של נסיבות חבלת הוא אחד המרכיבים של עבודה רופא. הניסיון מלמד כי תקלות בהקשר זה שכיחות ורואו להתיחס למספר שיקולים לפי קביעת עמדה בנוגע למה שהתרחש ומה לא. בחרתי לציין את הנקודות הבאות:

1. גם חבלה קלה וחסית יכולה לגרום לדיסקציה של עורק הקרטיס. משמע הדבר שבמקרה הנדון, בהחלטת יתכן כי הגב' עידאן חווותה נפילה עם חבלה כלשהי ללא נזק קשה כדוגמת דימום בולט או כאבים עזים ומתרשכים, אשר היו צפויים לעורר תשומת לב או רושם רב. במצב כזה, דעתה הייתה יכולה להיות מוסחת על ידי עניינים אחרים אשר דחקו את ארוע הנפילה ממקד תשומת ליבה. מדובר על עניינים אחרים כדוגמת הרגשות הרעה המשנית למחלת החום שמננה סבלה באותה עת, וקשהים אחרים שייתכן שהתקיימו במקביל כדוגמת צורך לשמור על מקום העבודה, קשיי פרנסה וניהול משק בית וכיווץ בזה.

2. התנאים שבהם מתנהלת הרפואה הציבורית בישראל בימינו מצמצמים את התקשרות בין מטופלים לרופאים למינימום ההכרחית באורה של דחק וצורך לחסוך בזמן ובידוריהם. במצב כזה בהחלטת יתכן כי הגב' עידאן פסחה על תלונות אודות נפילה חולפת עם חבלה ללא שרירות של כאבים בלתי נסבלים, ובחירה להתמקד בטיפול במחלה אשר מלכתחילה הייתה עיליה לפגשה עם רופא. מנסיוני בעבודה רפואי, קורה תמיד שמטופלים אינם מעלים תלונות מעונטות בפני הרופא מסיבות שונות.

3. גם בלהט העבודה בבית החולים, ואף בתגובה לשאלת מוקדמת, בסופו של דבר עלולים המטופלים לטעתות בתגובה לשאלת בוגע חבלה ראש לפני מספר ימים. החדרה הרבה והקשה לקשור בין הנפילה ובין כאב הראש וטשטוש ראייה 6 ימים מאוחר יותר בהחלטת עלולים לגרום להטעית הוצאות הרפואי לחשב שלא הייתה חבלת ראש.

4. אמינות הדיווח של מטופל תליה בין השאר באורה ובעמדות היסוד שבה מתנהל בירור עניינים אצל הרופאים הבודקים. בחומר שהועמד לרשותי אין כל תיעוד של ראיון רפואי של הגב' עידאן לצורך בירור לא מגמתי של התרחשות ואופי הנפילה והחבלה העומדים על הפרך.

5. מצד שני המנייע של רצון להשיג רוח אינו נסתור מעניין.

6. יש חשיבות להבהיר ככל שניתן אם אכן התרחש החבלה, ואם כן - איזי באיזה מנגנון. (להלן - "חוות הדעת").

6. הנתבע ביקש להפנות שאלות הבירה למומחה. בהחלטה מיום 1.7.12 אושרה בקשתו, הופנו למומחה שאלות הבירה והוא נתן תשובה זו כדלקמן -

"ש. מהו הזמן הצפוי להתפתחות הסימנים הנוירולוגיים במרקם של דיסקציה בעורק הקרטיס הפנימי לאחר יצליפת שוט". נא הסבר המפורט.

ת. במרקם של דיסקציה בעורק הקרטיס הפנימי יכולים הסימנים הנוירולוגיים לא להתפתח כלל, או להופיע בשעות הקרובות אחרי התרחשותה. ואולם, חלק נכבד מהמרקם יכולים להסתמן לראשונה ימים 2011 Karamchandani (1989 Pozzati 1988 Redckop 2008) לאחר התרחשות הדיסקציה. יש עדות ברורה לטווח הפעורים בזמן בין הדיסקציה לסימנים הנוירולוגיים מן הנסען הקליני המדוע מעת לעת בספרות המקבוצעים, בנוסף לעדות, גם המנגנון של התפתחות הנזק הנוירולוגי הזמני או הקבוע תואם תכפיות אלה. זאת, משומש שהסימנים הנוירולוגיים אינם מהווים ביטוי ישיר לדיסקציה, כי אם פועל יוצא של שיבוש זרימת הדם בכל הדם של הגוף, למשל, אוטם מוחי יכול להתפתח זמן רב לאחר הדיסקציה בשל תסחיף הנגרם על ידי הקטוע הפגוע של העורק.

ש. בהתייחס לנכתב על ידו בחוות דעתך לפיה סביר מועד התרחשות הנדונה התובעת לכתה במחלת חום חולפת שלוותה בכאבי גרון, האם ניתן לשלוול מחלת זיהומית לגרום לדיסקציה?

ת. מדובר על מחלת חום חולפת בלבד ולא סביר לקשור בינה להתרחשות של דיסקציה בעורק הקרטיס.

ש. בסעיף ה' לחווית דעתך ציינת כי 'הסביר הסביר ביותר להתרחשות של דיסקציה של עורק הקרכוטיס הפנימי אצל אישה בת 38 פחות משמעותו לאחר הנפילה עם חבלת ראש הוא החבלה עצמה'.

בהתיחס לעובדה כי התובעת לא נחבלה בראשה אלא במגנון 'צליפת שוט', האם חוות דעת תשתנה? נא הסבר? ת. בתיאור החבלה מצוין כי ראה של התובעת נחבט במדפי ברזל שהיו אחורייה, ואולם, גם בהנחה שמדובר בפגיעה במגנון 'צליפת שוט' בלבד, נותרת הערכה בעינה. קרי, הסביר הסביר ביותר לדיסקציה הוא הנפילה והתהליכים הגופניים שהוא גרמה. מעבר לכך, עלי לציין כי לא דיקתי בלשוני בחוות הדעת הראשונה, וכי מדובר בהסתמונות הנירולוגית שהופיעה בפער זמני מן הנפילה ולא הדיסקציה, שלא היו מודעים לקיומה עד שבאה לידי ביטוי קליני". (הדגשה שלי - ו.א.ש.).

טענות הצדדים

7. לטענת התובעת, משאין חולק כי נפלה בעבודתה ונוכח סמיכות הזמן ממועד הנפילה ועד להתרדרות מצבה הרפואית, קבוע המומחה כי קיים קשר סיבתי רפואי בין הנפילה לבין הדיסקציה בעורק הקרכוטיס (להלן - "הפגיעה") שנגרמה לה. משכך יש להזכיר באירועו כי "אונת עבודה" וליתן לה את זכיותה.

8. לטענת הנתבע, אמנים התובעת נפלה בעבודתה, אך לא הוכח כי נחבלה בראשה ואין כל קשר סיבטי בין הנפילה לבין התפתחות הפגיעה. לעומת זאת, הוכח כי התובעת הייתה מקומם למחוק את התביעה, וקבעת בית הדין למגנון פגעה משוער של "צליפת שוט", בטעות יסודה.

הנתבע גורס, שככל לא היה מקום למונחים-ייעץ רפואי, שעה שהתובעת לא הוכיחה כי נפגעה בראשה בעת שנפלה. לדבריו, המתכונת הדינונית בבית הדין מתנהלת בשני שלבים. בשלב הראשון נבחנת מסכת העובדות ורק לאחר שנקבעת מסכת עובדתית, קמה תשתיית למינוי של מומחה-ייעץ רפואי. בשלב השני בוחן מומחה זה את הקשר השיבתי בין העובדות לבין מצבו הרפואי של המבוחט. לטענת הנתבע, שלא הוכח בעניינו העובדות הנטען על ידי התובעת, היה מקום לדחות את תביעה מבלי למונחים מומחה.

טענות נוספת בתביעה: מעדות התובעת עולה שהיא בלהה את נפילתה באמצעות ידה הימנית ומכאן שהמכה החזקה והישראל הייתה בידי ימין ואני זה הגיוני שמנגנון הפגיעה היה של "צליפת שוט"; בית הדין סתר את קביעתו-שלו שלפיה התובעת לא נחבלה בראשה, בקביעו כי על המומחה לבדוק אם התובעת נפגעה במגנון "צליפת שוט", מה עוד שמנגנון זה מעולם לא אובדן על ידי רפואי; בחווית דעתו התיחס המומחה לחבלה בראשה של התובעת. מדובר בהנחה עובדתית ו邏輯ית שגوية, לא ניתן להסתמך על חוות הדעת; ברישום הרפואי שנערך כהגייה התובעת בבית החולים אין כל ذיכר לנפילה ואף מרישום רפואי מיום האירוע עצמה עולה כי פניה התובעת באותו היום הייתה בשל כאבי גרון וכי לא התלוננה על נפילה.

הכרעה

9. החלטה פסוקה היא כי -

"הגשתה של ראייה רפואית לבית משפט, בין כמסמר רפואי ובין בעדות של רופא מוסמך, וזאת בדרך כלל להוכיח את הקשר הסיבתי בין אירוע מסוים לבין מצבו של התובע. חurf העברת השאלה בדבר הקשר הסיבתי למומחה נותרת בידי בית הדין לעובודה המלאכה להכריע בסוכוך המשפט. עם זאת, אך מובן הוא, כי חשיבותו של המומחה הרפואי היא גדולה, בחומרו דעה בעניינים שברפואה שבתחום מומחיות... " (עב"ל (ארצ) 389/09 לגזאל - המוסד, ניתן ביום 14.2.11, בסעיף 14 לפסק הדיון; הדגשה שלו - י.א.ש.).

וכן -

"... בית הדיון מייחס משקל מיוחד לחומר הדעת המוגשת לו ע"י המומחה מטעמו, יסמן ידו עליה ולא יסתה מקביעותיו אלא אם כן קיימת הצדקה עובדתית או משפטית יוצאת לפועל לעשות כן... בית הדיון נהוג ליחס משקל רב לחומר הדעת של המומחה מטעמו..." (עב"ל (ארצ) 345/06 המוסד - בוארן, ניתן ביום 15.5.07, בסעיף 13 לפסק הדיון).
10. ולעניןנו. בחומר הדעת קובע המומחה כי קיים קשר סיבתי רפואי בין הנפילה לבין הפגיעה. הצדדים לא חלקו על עצם קרונות הנפילה. המחלוקת בין הצדדים נגעה לקיומה של חבלה ו/או פגיעה בראשה של התובעת במהלך הנפילה. עיקר טענות הנتابע בעניין חומר הדעת מופנה כלפי העובדים שנקבעו על ידי בית הדיון, שפליהן יתכן שפגיעה התובעת אירעה כתוצאה ממנגנון "צליפת שוט". לעומת הנتابע, משהתבססה חומר הדעת על הנחה שגיה, לא ניתן להסתמך עליה.

11. אכן, מראיות שהובאו בפני בית הדיון עולה כי התובעת לא קיבלה מכח בראשה באופן ישיר. עם זאת, כפי שנקבע בהחלטה מיום 22.3.12, בlama התובעת את נפילתה בידה הימנית אשר ספגה את המכחה חזקה יותר וכן טענה גם בחדר המין ביום 8.5.10, מועד שבו התלוננה על "כאבי ראש, כאור ואירועים חוזרים של טשטוש ראייה בעין שמאל". עוד נקבע באותה החלטה כי בשל סמיכות הזמן שמןoud הנפילה ועד להתדרדרות במצבה הרפואי של התובעת יש מקום למיניו מומחה, שיקבע אם בעית הנפילה יכול שיביצעה התובעת תנועה של "צליפת שוט", שיכולה היתה לגרום לפגיעה, כפי שנטען על ידי התובעת בסיכוןיה.

יש לציין כי הנפילה לאחור כפי שתוארה על ידי התובעת, תוך בלימה באמצעות ידה הימנית ומבל' בראשה נחבט ברכפה, יכולת להציג על קיומו של מנגנון "צליפת שוט".

12. עיון בחומר הדעת מעלה כי המומחה סבור כי קיים קשר סיבתי רפואי ברור בין הנפילה כפי שתוארה בעבודות המקירה לפגיעה. המומחה ציין בምפורש כי תנועה של "צליפת שוט" יכולה לגרום לפגיעה שאירעה לתובעת והוסיף כי סמיכות הזמן שבין הנפילה להתדרדרות מצבה הרפואי של התובעת, כמו גם העדר כל רמז למצב תחולאותי בעבר אשר יכול היה לגרום לפגיעה, תומכים בקיומו של הקשר הסיבתי האמור.

חיזוק לקביעה זו של המומחה ובעקבותיה - של הקשר הסיבתי המשפטי בין אירוע לראיוע לבין מצבה הרפואי של התובעת אנו מוצאים בקביעה נוספת של המומחה שלפיה -

"הסביר הסביר ביותר להתרחשות של דיסקציה של עורק הקרטיס הפנימי אצל אישה בת 38 פחות משבוע לאחר נפילת עט חבלת ראש הוא החבלה עצמה. העדר של גורמים או אירועים נוספים היכולים לעורר תהליך דיסקציה זה אף מחזקים טענה זאת." (ההדגשה שלו - י.א.ש.).

וכן בתשובותיו לשאלות ההבירה כפי שפורטו לעיל.

13. ואף אם בהגעה לחדר המין נמנעה התובעת מלזהיר את הנפילה, כפי שעולה מהראיות, איןנו סבורים כי יש בכך כדי לפחותה בקשר הסיבתי שנקבע על ידי המומחה, שכן כעולה מחוויות דעתנו -

"חلك נכבד מהקרים יכולים להסתמן בראשונה ימים... אף חודשים... לאחר התרחשות הדיסקציה. יש עדות ברורה לטוח הפערים בזמן בין הדיסקציה לsymptoms הנירולוגיים..."

לא ניתן לשולח את האפשרות שהגעה לחדר המין, לא קשירה התובעת בין התסמינים שבעתים פניה לחדר המין לנפילה שאירעה ימים ספורים קודם לכן.

גם טענת הנتابע שלפיה ביום האירוע לא התלוננה התובעת על פגיעה בראשה, אין בה כדי לסייע לו, שכן משנקבע כי התובעת לא קיבלה מכח ישירה בראשה, משסבала מכבים בידה וטרם החלו התסמינים הנירולוגיים, אין לתמונה על כך שביום האירוע לא ציינה בפני רופאה כל פגעה בראש.

14. כאמור, הנتابע טוען כי כלל לא היה מקום למןוט מומחה-יווץ רפואי מאחר שעובדות המקרה לא הקיימו בסיס-לקר. אין בידינו לקבל טענה זו. טענת הנتابע שלפיה יש לקבוע תשתיית עובדתית שرك על פיה ימונה המומחה-היווץ-רפואי היא נכונה בכלל, אלא שישנם מקרים נדירים שבהם עשוי הפן הרפואי לחזק נקודות ולהפגג חוסר בהירות העולה מהפן העובדתי כפי שנקבע על ידי בית הדין. המקרה שבפניינו הוא אחד מקרים חריגים אלה, שבהם ניתן ללמידה עצם הפגיעה על קיומה של חבלה שנSİיבותה הספציפיות לוטות מעט בערפל.

משוין חולק כי התובעת נפלה בעבודתה, לאור גילה הצער ולאור סמיכות הזמן שבין הנפילה להתפתחות התסמים הנירולוגיים, ובהעדר כל עבר רפואי או הסבר אחר להתפתחות הדיסקציה, מצאנו כי יש במקרים רפואיים כמי שקבעם המומחה, בהצטרוף יחד לתיאור הנפילה, כדי להביא למסקנה כי מצבה הרפואי של התובעת נובע מחבלה במנגנון של "צליפה שוט" בעת הנפילה ביום 2.5.10. גם אם ניתן לטעון שהיים ספק בעניין זה, הרי שמשקל הגיון של הדברים כמו גם העדרו של כל הסבר אחר להופעת הפגיעה, מטה את הקף לטובת הכרה באירוע הנפילה ובפגיעה שנגירהה לתובעת כנובעת מאירוע זה, כ"פגיעה בעובדה".

15. לאור כל האמור, משלא מצאנו כל עילה לסתות מהאמור בחווות הדעת, מתיקבלת חוות דעתו של ד"ר גראנפלד והננו קובעים, כי הפגיעה בראשה של התובעת נובעת מאירוע נפילה בעבודה ולפיכך יש לראות בפגיעה כ"פגיעה בעובדה".

16. סוף דבר - התביעה מתකבלת.
17. הנتابע ישא בהוצאות התובעת בסך של 4,000 ₪, אשר ישולם תוך 30 יום מהיום, שם לא כן ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיימן ועד למועד התשלום המלא בפועל.
זכות ערעור תוך 30 יום לבית הדין הארץ לעובדה בירושלים.
ניתן היום, כ"א בטבת תשע"ג, 03 בינואר 2013, בהעדר הצדדים.